

Peters Julekalender

Tryllekunstner og dørræk

Vi havde besøg af en tryllekunstner på skolen i dag. Og jeg blev til grin. Hvorfor kan jeg ikke lære at holde min mund?

Vi blev selvfølgelig spændte, da lærer Hansen sagde, at alle klasserne skulle mødes i aulaen efter anden time. Det viste sig at være en tryllekunstner, der ville underholde os. Han begyndte med at lave en masse korttricks og han var rigtig fiks på fingrene. Bagefter fik han så Ebbe op for at hjælpe ham. Det var skægt, når han

trak æg ud af næsen på ham, og Ebbe stod bare der og forstod ingenting. Da tryllekunstneren skulle vise det næste nummer, skulle han igen have en medhjælper og så meldte jeg mig. Tryllekunstneren tog noget toiletpapir frem og rev det i stykker og lagde dem i en lille kasse. Så skulle jeg råbe Hokus Pokus og slå tre slag på kassen. Da jeg lukkede kassen op, lå der ikke længere toiletpapir men to tikronesedler i den. Jeg tog dem op og alle klappede, det var rigtig sjovt det her. Så skulle jeg lægge sedlerne på en tallerken og tryllekunstneren satte så ild til dem, så der kun blev aske tilbage. Han sagde så til hele skolen, at nu ville han fremtrylle pengene igen og sagde til mig, at jeg skulle prøve at sige ligesom en høne. Jeg prøvede og alle grinede. Du skal gokke noget højere, sagde tryllekunstneren og gik om bag ved mig. Jeg prøvede igen og nu meget højere. Ja, det var godt, sagde tryllekunstneren og trak pludselig en tikroneseddel ud af møllen på mig. Hele skolen skreg af grin.

- Prøv en gang til, sagde han og så trak han endnu en tikrone frem.
- Det er jo fantastisk, at Peter sådan kan lave tikronesedler, hva? Så I skal bare gå til ham, hvis I mangler penge.

Det var virkeligt flovt at stå foran alle de andre og blive til grin. Rød i hovedet satte jeg mig ned ved siden af de andre fra klassen, som bare grinede af mig. Da vi kom ned i klasseværelset igen, sagde fru Andersen, at de skulle lade være med at drille mig, for det var jo bare for sjov det hele og nogen skulle jo hjælpe tryllekunstneren. I skolegården kom mange af de store drenge hen til mig og sagde, at de da godt kunne bruge lidt penge, og om jeg lige kunne skide en tikrone til dem. Jeg var lige ved at græde og løb ind i klassen og tænkte bare på at komme hjem. I sidste time havde vi gymnastik med lærer Jansson og vi spillede rundbold. Det var så sjovt at jeg efterhånden helt glemte tryllekunstneren. Det var jo osse bare for sjov det hele.

Da vi fem fra Sallinge cyklede hjemad snakkede og grinede vi, som vi plejede. Børge sagde, at han godt kunne tænke sig at lære nogle tryllekunstner, men han vidste bare ikke hvordan. Han snakkede ikke noget om tikronerne og det var pænt af ham, synes jeg.

I morgen er det lørdag og så skal vi kun i skole om formiddagen og på mandag har alle nok glemt alt om tryllekunstneren og mig.

- Er Peter hjemme?

Jeg kan høre Niels Chr. nede i køkkenet og lidt efter hører jeg ham komme stormende op ad trapperne.

- Hvad laver du? Sidder du og skider penge? Hold kæft hvor var du skæg i skolen i dag, men nu skal du bare høre. Vi skal til Fangel i morgen for at se dørtræk, vil du ikke med?

Jeg gad snart ikke høre mere om den tryllekunstner, men jeg kunne nu godt li' Niels Chr.

- Jo, det vil jeg selvfølgelig godt, men det er jo ikke sikkert jeg må. Jeg må spørge far først.

Jeg har lidt på fornemmelsen, at far ikke rigtigt synes om dørtræk.

- Du kommer bare over i morgen eftermiddag, hvis du må komme med.

Jeg nikker og Niels Chr er allerede på vej ned ad trapperne.

Jeg kunne godt tænke mig at komme til dørtræk og se motorcykler fræse rundt i jord og mudder. Det er måske lidt farligt, men jeg tror nu kun, det er farligt for dem, der kører. Jeg må se at finde far.

Jeg finder far nede på kontoret, hvor han er i gang med regnskaberne. Han sidder ved det store skrivebord med alle sine papirer og bruger sin regnemaskine. Han drejer og drejer på det lille håndsving på siden af maskinen og så har han pludselig lagt en masse tal sammen. Jeg ved ikke, hvordan regnemaskinen virker, men det er ret smart – tænk, hvis jeg kunne blive fri for at lære tabeller, jeg hader tabeller. Frøken Jensen sir', det er nødvendigt at kunne den lille tabel, og jeg kan den da osse - sådan nogenlunde.

- Far!

- Ikke nu, jeg skal lige være færdig med det her først.

Jeg sætter mig over til reolen i hjørnet og venter. Jeg kigger i det gamle leksikon, som står på den nederste hylde ved siden af radioen. Det er sjovt at se billeder af gamle maskiner og biler og jeg kan kigge i det leksikon i timevis.

- Nå, sir' far. Hvad var det så du ville? og lægger blyanten fra sig.

- Må jeg komme med Niels Chr til dørtræk i morgen?

Far ser lidt mærkeligt på mig.

- Dørtræk, hvad er det?

- Det er noget med motorcykler, der kører om kap – det er på motorbanen i Fangel.
- Nej, ved du hvad – det er du alt for lille til. Og det er osse farligt. Nej, det må du ikke.
- Jamen, hvis Knud og Niels Chr må, kan det da ikke være så farligt - årh, far må jeg ikke nok?
- Nej, og lad mig nu arbejde i fred.

Jeg kan lige så godt gå, for jeg får ikke lov, det er helt sikkert. Sådan er det hver gang, jeg vil noget, far synes er lidt farligt.

Jeg må ikke komme med de store drenge om på isen bag Johansens gård, når der er is på vandhullet. Jeg må ikke køre med på traktoren, når det er Knud, der kører. Jeg må ikke sidde på aljetønden, når Hans Snedker kører alje. Sådan er det næsten altid, og alting skal være så fornuftigt. Da der var strandet en hval i Svendborg for nogle år siden, kørte Anders Krogh og hele familien ned og så den. Men far ville selvfølgelig ikke køre til Svendborg. Nej, det var det rene pjat, mente han.

Jeg må heller aldrig noget!

- Stop nu lige lidt.

Det er Bamse, der rømmer sig i baggrunden.

- Nu skal du være ordentlig ved din far. Så slem var han da slet ikke.
- Nej, du har selvfølgelig ret, Bamse. Dengang kunne jeg bare ikke altid forstå, hvorfor jeg ikke måtte så meget som de andre drenge. Men det var jo, fordi han var bange for, at der skulle ske mig noget. Og så fik jeg jo lov til så meget andet, bare det ikke var alt for farligt.

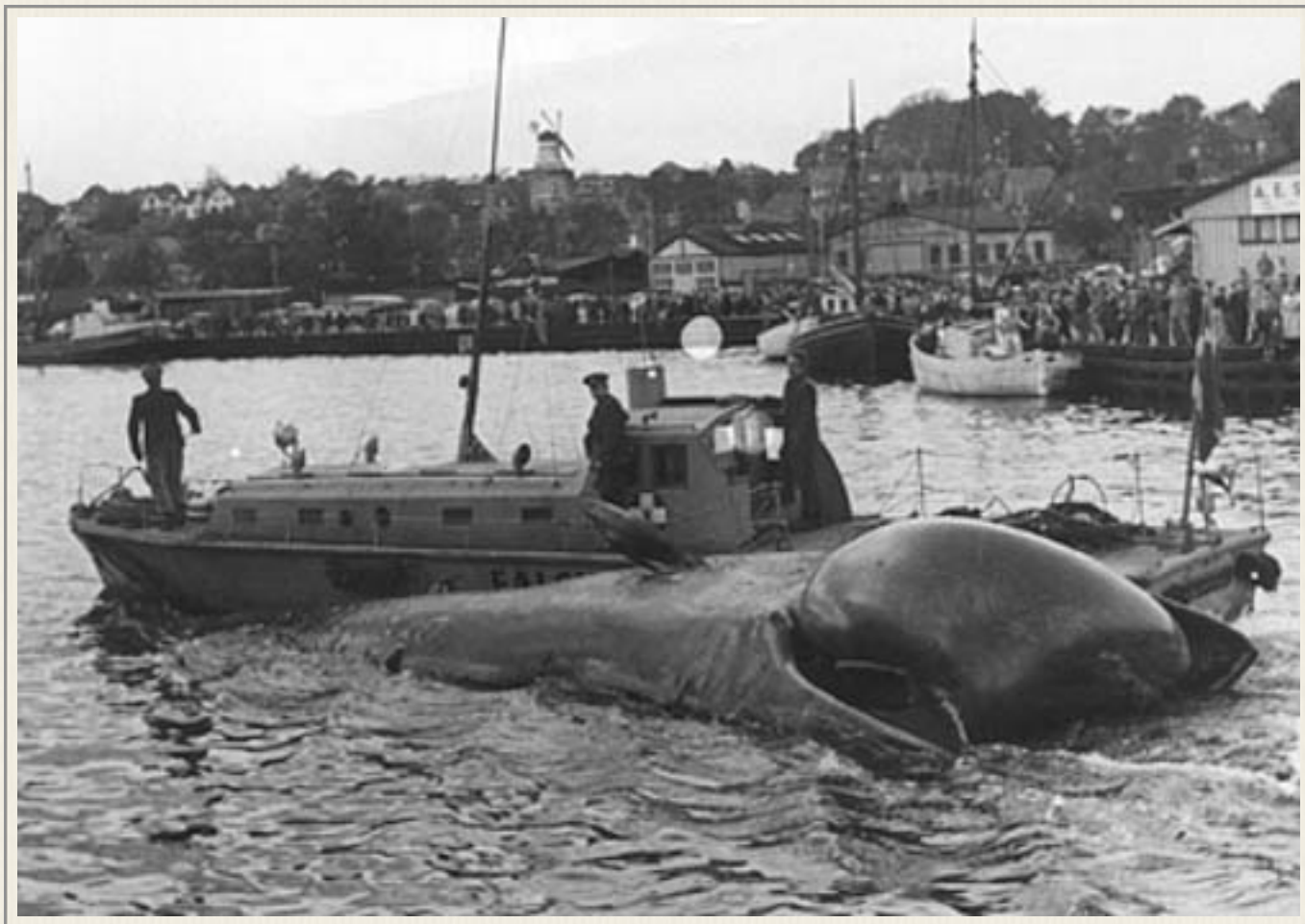
FAKTA

DØRTRÆK:

I følge Den Danske Ordbog; bevidst eller ubevidst fordanskning af engelsk dirt track 'mudder- eller slaggebane' oprindelig om motorløb på jordbane. Senere med udvidet betydning af konkurrence eller fritidsaktivitet, hvor det gælder om at køre stærkt og vildt på knallert, motorcykel eller i bil for underholdningens skyld.

HVALEN I SVENDBORG

Maj 1955

En stor sejhval strander på Tåsinge. Harald Thomsen sikrer sig skelettet.

Hvalen var sandsynligvis faret vild på vej mod havområderne ved Grønland. Falck forsøgte at redde den strandede hval, men hver gang den blev trukket ud på dybt vand, søgte den tilbage til kysten. Det var ikke muligt at redde hvalen, der til sidst blev skudt. Den imponerende sejhval målte ca. 18 m.